

Anja Tabitha Rudolph "Znikanie w Sztuce"

Disappearance in Art (english version).....2

Camouflash generuje znaczące skojarzenia poprzez kombinację słów camouflage i flash, które opisują paradoks i jedność przeciwieństw. (...) Wystawa o tym tytule prezentowana była publiczności w jednym z takich miejsc – gdzie ten rodzaj schizofrenii jest wręcz celebrowany – w centrum handlowym naprzeciwko głównego dworca w Dreźnie.

Podtytuł "Disappearance in Art" /"Znikanie w sztuce"/ wypływa z filozofii Baudrillarda, będącej jej konceptualnym zapleczem. W latach 80. pojawienie się światów symulacji czy matriksa brzmiało niemal apokaliptycznie. Zanikanie w sztukach daje przykład tego procesu w przeszłości. Jeśli możliwe jest jego powstrzymanie, powinny pojawić się nieznane dotychczas możliwości i z pewnością odmienne niż tendencje prowadzące do nagłego końca. Podwójne znaczenie podtytułu prowadzi nas do sprzecznych możliwości interpretacji. To otwiera przestrzeń dla skojarzeń tworzących znaczenia. Przenikanie się wzajemne wymiarów rzeczywistości i sztuki (...) oraz redukcja ich pól znaczeniowych mogą także być interpretowane, podobnie jak po prostu pojawianie się tego tematu w sztuce. Szczególnie to drugie umożliwia trzeźwą refleksję nad samym procesem zanikania/znikania w sztuce.

Analizując ponownie dzieła sztuki powstałe dotychczas na Camouflash i filozofię dającą podstawę temu tematowi, ujawniły się pewne rozbieżności z koncepcją, by zacytować Baudrillarda. Wielu filozofów potwierdza, że rola sztuki współczesnej jest bardziej podobna do roli nieświadomości niż wdrażania szczególnych możliwości do świadomej refleksji i sztuki.

W myśl metafory użytej przez Sloterdijka, obecnie znajdujemy się w procesie konstrukcji. Można iść dalej i powiedzieć, że etap konstrukcji jest na razie szkieletowy. Od zamierzonych czasów istoty ludzie musiały stawać przeciwko wszechmocnej naturze i wielości duchowych światów. Obecnie same stały się panami rzeczywistości, ale pozostały nieznośne próby wdrażania i realizacji, prowadzące obecnie do totalistycznego odsłonięcia świata.

Przymus fetyszyzmu materialistycznej produkcji jest widoczny w świecie sztuki, a dokładnie w dziełach sztuki. Dzieło sztuki równa się jego wartość, równa się cena rynkowa, równa się zyski, giełda lub, w sposób bardziej demokratyczny, równa się sferze sztuki funkcjonującej jako kamuflaż, habitus, ikona samoobrony i niezaangażowania. To przypuszczenie jest tyleż prowokacyjne, co problematyczne. Sztuka może być i chce być czymś więcej, czymś innym, jednak rzadko tak się dzieje z powodu okoliczności, w jakich jest postrzegana, służących w znacznym stopniu zupełnie innym celom i interesom. Tak długo, jak dzieła sztuki pozostają w sferze elitarniej rozrywki, we władzy odzwierciedlania rzeczywistości, iluzji i wizerunków, pozostaną wehikułem donikąd. Ale to w nich

właśnie leży to, co ukryte, pozwalające na rekonfigurację i wcielanie w życie tego, co już istnieje. Zagadki tego świata zostały już rozwiązane, a to, co nieznanie nie jest już od nas oddzielone. Teraz sama sztuka jest wzywana, by tworzyć nieznanie, tworzyć szczeliny rzeczywistości i stosować to w celu generowania nowych światów. "Disappearance in Art" aktywnie bierze udział w tym paradoksalnym podejściu, w którego samej nazwie tkwi ów paradoks. Należy przybrać krytyczną postawę po to, by zejść do tej zapatrzonej jedynie w siebie sfery, podobnie jak do powtarzalnego zdarzenia świadomie użytej osobności, czynienia rzeczy widzialnymi. Zanikanie/znikanie powinno wszelkimi sposobami być rozumiane jako strategia estetyczna, jako rodzaj wycofania się, umożliwiającą czemuś nowemu, innemu pojawienie się w jaśniejszy sposób.

Tłumaczenie z angielskiego Alicja Kujawska

Disappearance in Art (english version)

Camouflash generates significant meaning through the combination of the words camouflage and flash which describes a paradox or convergence of opposites.(...) Camouflage means both camouflage and hidden nature, and, flash means a spark – an outstanding moment or message that is visible only for a short moment. This is an allusion to the schizophrenia of modern human beings in the society of media communication and public performance. Their endeavour culminates in competing moments, those of hiding and those enabling them to stand out in the crowd for a short moment – to gain identity for an instant.

The exhibition with this title was presented to the public directly in one of those places - where this schizophrenia is celebrated in a pre-eminent manner – within a shopping centre across from the main station in Dresden.

The subtitle Disappearing in Art departs from Baudrillard's conceptual background. The entrance of the worlds of simulation and a matrix sounded merely apocalyptic in the philosophy of the 80's. The disappearing in the arts gives evidence to a process that existed in the past. If it is possible to pause, then options could appear that are yet unknown and altogether different than the proclaimed tendencies leading to an abrupt ending. The double meaning of the subtitle leads us to contradicting possibilities of interpretation. There opens space for associations creating significance. . The merging of the dimensions of reality and arts into each other and the entailed also reduction of their operation fields and efficiency might be interpreted, as well as simply dealing with this topic in the arts. Whereby the second in particular, enables a sober reflection of the process itself. While reconsidering the artworks that had already been developed at Camouflash and the background philosophy behind the topic, a

certain divergence within the conception came to the fore, to quote Baudrillard. Many philosophers attest that the role of contemporary art is more that of unconsciousness rather than incorporating a genuine possibility to consciously reflect and act.

According to a metaphor Sloterdijk uses, we currently find ourselves in a construction site. One could go a step further and say that we are on a construction site that is in a skeletal state. For a long time, human beings have had to stand their ground against an all-powerful nature and a multitude of spirit worlds. Humans have now become the masters of reality themselves, but remain in a overbearing endeavour of implementation and realisation, which currently leads towards a certain totalistic disclosure of the world.

This compulsion of materialistic product fetishism in the art world can be seen realized in artworks as a 1:1 value system. An artwork equals art value, equals market rate, equals shares, equals nomination table or, in a more democratic manner, equals click quote in so far as the art sphere itself operates as a sanctum of camouflage, as a habitus, as an icon of self-protection and noncommitment. This presumption is provocative and problematic at the same time. Art can be and wants to be something else/more; yet, it is seldom in the position to be so because the circumstances in which it is perceived or allowed to be perceived serve other purposes and interests to a large extent.

As long as artworks continue to allow themselves to remain in the sphere of elitist indulgence, within the realm of mirroring, illusion and appearances, they will continue to be the available vehicle at the wrong place. For they are the ones in which what is hidden lies, which allow the reconfiguration and embodiment of that which already exists. The riddles of the world have been solved and are known, the unknown is no longer separate from us. Art itself is now called upon to create the unknown, to create the gaps and to apply this as the necessary principle which can generate new worlds.

Disappearance in Art thus actively takes on seemingly paradoxical attitudes that nevertheless are reunited in one and the same phrasing. A critical stance has to be taken with regard to descending into a solely self-centered sphere as well as with regard to the repeated occurrence of a consciously used aloofness, of making things invisible. Disappearance should by all means be understood as a strength, as a skillful aesthetic strategy, as a withdrawal which allows something else to emerge more clearly.

Translation from Germany Claudia Schuman